

роботи галузі, Україна зможе вийти на світовий ринок, як провідний експортер плодово-ягідної продукції.

Література

1. Характеристика основних систем управління матеріальними потоками у сфері розподілу: URL: <https://pidruchniki.com>
2. Збутова діяльність сільськогосподарських підприємств: URL: <http://www.ksau.kherson.ua>
3. Вишньовська Х. Особливості становлення логістичних центрів в агропромисловому комплексі України: Електронний ресурс. URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080.pdf>.
4. Властивості плодів і ягід як об'єктів зберігання: Електронний ресурс. URL: <https://buklib.net/books/29168/>

Бойко В.О. – к.е.н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Екологічний туризм поступово починає займати значиму нішу у світовій індустрії туризму. За прогнозами експертів Всесвітньої туристичної організації (ВТО) екологічний туризм буде і надалі розвиватися такими ж високими темпами. І це в першу чергу позитивно вплине на економічний розвиток країн, які ще не втратили свої безцінні природні ресурси. Екотуризм по своїй суті покликаний захищати і оберігати природу, демонструючи туристам всю її красу. У цьому його суттєва відмінність від інших типів туризму які, навпаки, в основному завдають шкоди навколишньому середовищу. Більш раціональне і дбайливе використання природних і культурно історичних пам'яток дозволить звести до мінімуму негативні наслідки від функціонування світової туристичної індустрії. Екологічний туризм – це подорож з метою вивчення та збереження природного та культурного довкілля [1].

Екотуризм, як один з видів туризму, зародився ще в 70-х роках минулого століття в США та в розвинених країнах Європи. Основна причина зародження екологічного туризму на сучасному етапі – це навантаження на природні та культурно історичні ресурси і вони зростають прямо пропорційно темпам росту кількості туристських відвідувань. Стає очевидним протиріччя між задоволенням туристського попиту і раціональним використанням природних ресурсів.

Основні компоненти екотуризму:

- «пізнання природи», тобто подорожі передбачають наявність елементів вивчення природи, отримання туристами нових знань та навичок;

- «збереження екосистеми» передбачає відповідну поведінку групи на маршруті та участь туристів, туроператорів у програмах й заходах щодо захисту навколишнього середовища;

- «поважання інтересів місцевих жителів» – дотримання місцевих законів та звичаїв, а також вклад туризму в соціально-економічний розвиток туристських центрів.

Екологічний туризм в Україні почав розвиватись не так давно, але сьогодні вже багато учасників туристичного ринку пропонують свій продукт з префіксом «еко». Проте слід визнати, що далеко не кожен з них усвідомлює класичне розуміння терміну «екотуризм», в основі якого не лише відпочинок на природі, але також освітня складова, свідомість туристів та ключова роль місцевої культури [2].

Херсонщина є екологічно-чистою, інвестиційно-привабливою та відкритою для співпраці зі своїми невичерпними природними та людськими ресурсами. Туризм, відпочинок, лікування та оздоровлення набувають все відчутнішого значення в соціально-економічному розвитку області.

Одним із прикладів розвитку екотуризму у Херсонській області є комплекс Зелені Хутори Таврії. Площа його становить більш 90 гектарів, на яких можливий справжній активний відпочинок на свіжому повітрі, а також відпочинок з дітьми, святкування весілля, днів народжень та інших свят. Але відпочинок на хуторах не простий, він обов'язково принесе користь і задоволення. Крім свіжого і чистого повітря Зелені Хутори Таврії пропонують познайомитися з народними ремеслами та культурою України.

По всій території комплексу «розкидані» безліч невеликих тематичних хуторів. Майстер хутора зустрічає гостей, розповідає про ремесло і демонструє свою майстерність, у нього можна пройти майстер-клас і зробити подарунок або оберіг власними руками. На хуторах можна ознайомитися з ковальським і гончарним ремеслом, гутництвом, ткацтвом, зробити ляльку-мотанку, побувати на стрілецькому і гарматному дворах, відвідати кінний двір і покататися на конях, на художньому хуторі помалювати, зробити оберіг або познайомитися з виробами з бісеру, на козацькому хуторі - дізнатися історію грошей України та власноруч зробити монету на щастя, на рибальському хуторі - спробувати домашнього квасу, ознайомитися з технологією валяння з вовни, свічною справою, миловарінням, або спробувати свої сили в скелелазінні чи мотузковому парку.

Для дітей, крім майстер-класів, на хуторах є багато цікавого: лавка з готовими сувенірами та подарунками, гойдалки, басейни, катання на квадроциклах, водні канали для купання, а також танцювальний майданчик.

І звичайно ж, на Зелених Хуторах Таврії, можна поїсти справжній, смачний український обід: борщ, пампушки, свіжі овочі, пюре з картоплі з м'ясом, компот. Або з'їсти свої страви, які привезли з собою, досить знайти затишний куточок для розміщення, а таких куточків на хуторах – безліч [3].

За рахунок розвитку сільського зеленого туризму підвищується матеріальний добробут та частково вирішуються проблеми зайнятості сільського населення. Щорічно в рамках Міжнародного туристичного форуму

«Херсонщина – відпочинок, лікування, подорожі в екологічних умовах Таврії» проводяться засідання секцій «Сільський зелений туризм – перспективний напрям відродження села», на яких презентується потенціал сільських територій Херсонської області у сфері зеленого туризму.

Література

1. Екотуризм у світі. URL:<https://we.org.ua/rizne/ekoturizm-u-sviti/>.
2. Габа М.І. Екотуризм як один із засобів взаємозбагачення різних культур. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. 2011. Випуск III (43). URL: http://tourlib.net/statti_ukr/gaba.htm
3. Необычный отдых на природе. URL: <http://hutora.com.ua/ru>.

*Бойко Л.О. – к.с-г.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон*

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ БАШТАННИЦТВА У ПІВДЕННОМУ РЕГІОНІ

За даними ФАО, площа посівів столового кавуна у світі щороку складає понад 3,5 млн га, валовий збір більше 105 млн т за середньої врожайності 30 т/га. Вирощують кувун більше ніж у 130 країнах світу, та незаперечним лідером з його виробництва є Китай, де з площі понад 1,8 млн га за рік збирають більше 70 млн т плодів. Загалом на азійські країни припадає близько 77% загальносвітової площі посівів кавуна, тоді як на європейські – 9,5%.

Херсонська область вирощує 75% усіх баштанних культур в Україні, щороку площі під ними майже не змінюються, 2019 р. вони займали 23 тис га. У 2019 р. в області зібрано близько 93,8 тис т баштанних культур із середньою врожайністю 120 ц/га. У 2018 р. урожай становив 72 ц/га. У 2019 р. отримали близько 300 тис т продукції, що на 130 тисяч тонн більше, ніж торік. Основні виробники баштанних культур в області - аграрії Голопристанського, Скадовського та Олешківського районів. Вони вирощують близько 75% баштанних культур загального обсягу області [1].

Сьогодні херсонський кавун змушений конкурувати не тільки з імпортним раннім кавуном, а також із великою кількістю інших сезонних овочів, в тому числі й екзотичних, на користь яких робить вибір сучасний вибагливий споживач. У 2017 р. було поновлено постачання херсонських кавунів баржами по Дніпру до столиці. Проте за радянських часів кавунові баржі з Херсонщини відправлялися десятками щоліта - це і є справжній потенціал баштанництва регіону.

Родзинкою Херсонської області є різнокольорові кавуни. Нові сорти – скоростиглі. Урожайність у них дещо менша ніж у традиційних кавунів,